

تدریس موازی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان در درس

ریاضی و نگرش آنان به مدرسه^۱

Parallel Teaching: An Approach to Improve Students' Academic Performance in Mathematics and their Attitudes Toward School

S. Asadian (Ph.D)

Abstract: This study investigated the impact of Parallel teaching on the academic performance of students in the sixth grade in math and their attitude toward school. The research method was experimental, and pretest-posttest with control and experimental groups were used. The statistical population consisted sixth female students in Tabriz in the academic year 94-95, and the sample size is 70 persons that 35 of them in the control group and 35 persons in the experimental group were exposed. In the experimental group, parallel teaching was implemented for 2 months, and in the control group, one teacher taught. The Analysis of ANCOVA was performed on the math achievement of students in the experimental and control group, showed that the students' mathematics achievement between the experimental and control groups had a significant difference. Also, the results of the MANCOVA analysis showed that the attitude towards school in the experimental group (parallel teaching) and control group (one teacher) had a significant difference. This difference in attitude included school environment, students' perception of education, school objectives valuation, Self-regulation, and attitudes toward teachers and classes. This difference was to using parallel teaching among the students.

Keywords: Parallel teaching, attitude toward school, academic performance, sixth grade students.

دکتر سیروس اسدیان^۱

چکیده: این پژوهش باهدف بررسی تأثیر تدریس موازی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان پایه ششم در درس ریاضی و نگرش آنان نسبت به مدرسه انجام گرفته است. روش پژوهش شبه- آزمایشی و از نوع طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل می باشد. جامعه اماری شامل دانش آموزان دختر پایه ششم ابتدائی شهر تبریز در سال تحصیلی ۹۴-۹۵ و حجم نمونه ۷۰ نفر است که ۲۵ نفر از آنان در گروه کنترل و ۵۵ نفر در گروه آزمایش گمارده شده اند، به صورتی که در گروه آزمایش تدریس به شیوه موازی به مدت ۲ ماه انجام شد و در گروه کنترل از روش تدریس تک معلمی (مرسوم) استفاده گردید. جهت جمع آوری داده های این تحقیق در بعد نگرش به مدرسه از پرسشنامه استاندارد مک کوچ و سیکل (۲۰۰۳) SAAS-R و جهت بررسی عملکرد تحصیلی دانش آموزان از آزمون معلم- ساخته استفاده شده است. نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیره انجام شده بر روی نمره عملکرد تحصیلی ریاضی دانش آموزان در دو گروه آزمایش (تدریس مشارکتی موازی) و کنترل (تک معلمی) نشان می دهد که بین نمره عملکرد تحصیلی ریاضی دانش آموزان گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی داری مشاهده می شود. همچنین نتایج حاصل از تحلیل کوواریانس چند متغیره نشان داد که میزان نگرش نسبت به مدرسه در دو گروه آزمایش و کنترل در مؤلفه های نگرش نسبت به مدرسه (نگرش نسبت به محیط مدرسه ای، ادراک - خود تنظیم دهنی، نگرش نسبت به معلم و کلاس ها) در بین دانش آموزان گروه آزمایش و کنترل تفاوت معنی داری وجود دارد و این تفاوت ناشی از اجرای تدریس موازی در بین این دانش آموزان است.

وازگان کلیدی: تدریس موازی، نگرش به مدرسه، عملکرد تحصیلی، دانش آموزان پایه ششم.

۱. تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۹/۱۶، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۴/۱۰

۲. استادیار دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان، رایانه: dr.sasadian@gmail.com

مقدمه

سرمایه‌های انسانی یکی از مهم‌ترین سرمایه‌های هر کشوری محسوب می‌گردد و از این‌بین دانش آموزان در نظام آموزشی سرمایه‌های بالقوه جامعه هستند که آینده کشور به دست پرتوان آن‌ها ساخته و پرداخته می‌شود، لذا بدیهی است که تمرکز بر این نیروی عظیم و شناسایی آسیب‌هایی که در مسیر تربیت و آموزش آن‌ها ممکن است خودنمایی کند، از هر جهت باید یکی از اولویت‌های هر نظام آموزشی و متخصصان آن باشد تا به‌تبع آن شرایط لازم برای رشد و بالندگی همه جانبه آن‌ها فراهم آید و در آینده‌ای نزدیک شاهد بهره‌وری بهینه این سرمایه‌ها باشیم؛ بنابراین امروزه نظام آموزش و پرورش هر کشور به دنبال شناسایی عوامل مؤثر بر فرایند یاددهی یادگیری و به‌تبع آن عملکرد تحصیلی دانش آموزان است.

عملکرد تحصیلی و عوامل مؤثر بر آن سال‌ها است مورد توجه متخصصان آموزش و پرورش قرار گرفته است. نتایج المپیادها، جشنواره‌ها و آزمون‌های بین‌المللی در سطح جهان و مخصوصاً آزمون تیمز و نتایج کسب شده ایران در مقایسه با سایر کشورها نشان می‌دهد که این مسئله هنوز به عنوان یکی از چالش‌ها و دغدغه‌های نظام آموزشی ما مطرح است. در مورد عوامل مؤثر بر عملکرد تحصیلی تحقیقات زیادی صورت گرفته است. محققان در حیطه‌های مختلف علوم تربیتی از دیرباز سعی در فهم مجموعه عوامل تعیین‌کننده و مؤثر در عملکرد تحصیلی داشته‌اند و یکی از مسائل مطرح شده در حوزهٔ یادگیری آموزشگاهی که تحقیقات فراوانی را به خود معطوف داشته، نحوه تدریس و آموزش معلمان است. سیف (۱۳۸۹) اشاره می‌کند که عملکرد عبارت است از رفتار آشکار یا جنبه‌های قابل مشاهده یادگیری یا به عبارتی دیگر نتیجه عمل فرد که در ارزشیابی از میزان یادگیری او مورداستفاده قرار می‌گیرد. در هر نظام آموزشی میزان عملکرد تحصیلی یکی از شاخص‌های موفقیت در فعالیت‌های علمی است. موفقیت در تحصیل به عوامل متعددی بستگی دارد که هنوز در مورد تعداد، تنوع و اهمیت نسبت آن‌ها شناخت کامل حاصل نشده است. با این حال، با گذشت زمان بر دانش بشر در مورد عوامل مؤثر در موفقیت تحصیلی افزوده شده است.

در ادبیات تخصصی تعلیم و تربیت به عوامل زیادی اشاره شده است که به نوعی با عملکرد تحصیلی در ارتباط هستند (صمدی و همکاران، ۱۳۹۴؛ محمودی، ۱۳۹۱). بی‌شک شیوه‌های تدریس و همچنین نگرش دانش‌آموزان نسبت به مدرسه نیز می‌تواند در نقش عواملی مهم در عملکرد تحصیلی ظاهر شوند که البته اثبات این مدعای نیازمند بررسی‌های دقیق و انجام پژوهش‌های علمی است. در باب نگرش و اثرات آن بر رفتار مطالعات زیادی صورت گرفته است. نگرش به میزان انتقال یا احساس موافق یا مخالف به یک محرك اطلاق می‌شود. روانشناسان معتقدند که نگرش‌های افراد (مستقیم یا غیرمستقیم) در مورد یک موضوع بر رفتار آنان نسبت به آن موضوع تأثیر می‌گذارند (صفاری نیا، ۱۳۸۴).

بر این اساس نگرش دانش‌آموزان نسبت به مدرسه می‌تواند در جهت‌گیری‌های آن‌ها در فعالیت‌های یادگیری تأثیر عمده‌ای داشته باشد. دانش‌آموزان وقتی موضوع درس را لذت بخش و مفید بدانند، بر یادگیری تمرکز کرده و هدف تکلیف مداری را دنبال خواهند کرد. همچنین نگرش دانش‌آموزان در مورد تحصیل و مدرسه در انتخاب اهداف نیز مؤثر است. دانش‌آموزان زمانی در مدرسه احساس امنیت و راحتی خواهند کرد که احساس کنند می‌توانند در کلاس فعالانه درگیر شده و در تصمیم‌گیری‌های آن شرکت کنند. وقتی دانش‌آموز احساس کند معلم هر لحظه قصد ارزیابی وی را دارد، احساس ایمنی نکرده و درنتیجه جوی تنش‌زا فراهم خواهد آمد (خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۱).

منظور از نگرش به مدرسه یک حالت یا میل عمومی مثبت یا منفی نسبت به مدرسه و یادگیری مدرسه‌ای است. اگر در دانش‌آموز نگرش مثبت و یا منفی به مدرسه پیدا شود، این نگرش ممکن است به موضوع‌های مدرسه، معلمان و کارکنان و حتی کل مدرسه و یادگیری مدرسه‌ای سوابیت کند؛ برای آنکه نگرش مثبت یا منفی به مدرسه در دانش‌آموزان مختلف رشد کند، تعداد گوناگونی از شکست‌ها یا موفقیت‌ها لازم است. در همه دانش‌آموزانی که تجربه‌های موفقیت یا شکست در آن‌ها انباسته می‌شود، پس از رسیدن به نقطه معینی، نگرش مثبت یا منفی به مدرسه رشد خواهد کرد.

تدریس مواتی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

بنابراین نگرش به مدرسه شامل علاقه و عاطفة دانش آموز نسبت به مدرسه است (لوئنگ و لوئنگ^۱، ۱۹۹۲، به نقل از مصر آبادی، ۱۳۸۹). در بیشتر موارد از نگرش به مدرسه به عنوان بازدههای عاطفی یادگیری یاد می شود. عاطفه^۲ به طورکلی به وضعیت های هیجانی و تجربه احساسات اشاره می کند و بخشی از فرایند تعاملات ارگانیزم با محركها است. این مفهوم شامل عواطف آشکار و غیر آشکار است: مانند عواطفی که در چهره، صدا، گفتار، ایما و اشاره وجود دارد و ممکن است پنهان و نا آشکار باشد (انجمان روانشناسی آمریکا، ۲۰۰۶، به نقل از بیان فر، ۱۳۸۸). نگرش نسبت به مدرسه شامل پنج عامل^۳ ۱. ادراک خود تحصیلی، ۲. نگرش نسبت به معلمان و کلاس ها، ۳. نگرش نسبت به مدرسه، ۴. ارزش گذاری هدف های مدرسه و ۵. انگیزش خود نظم دهنی است. پژوهش ها نشان می دهند؛ که میزان انطباق فرآگیران با تکالیف آموزشگاهی ارتباط زیادی با نحوه نگرش آن ها به مدرسه دارد. همچنین هر چه دانش آموزان نگرش مثبت تری به مدرسه داشته باشند از ادراک تحصیلی بالاتری نیز برخوردار خواهند بود مک کوچ و سیگل (۲۰۰۹)، خاطرنشان می سازند که دانش آموزان دارای پیشرفت تحصیلی ضعیف، نگرش های منفی نسبت به مدرسه دارند. نتایج پژوهش میجریبنکس^۳ (۱۹۹۲) نیز نشان می دهد که چگونگی نگرش دانش آموزان به مدرسه با عملکرد تحصیلی دانش آموزان دارای ارتباط معنی داری است. دانش آموزانی که دارای عملکرد تحصیلی بالا هستند در مدرسه به یادگیری علاقه مند هستند و نسبت به مدرسه نگرش مثبتی دارند (به نقل از مصر آبادی ۱۳۸۹).

یکی از مشکلات عمدۀ نظام آموزش، استفاده افرادی معلمان از روش تدریس غیرفعال و سنتی است و هدف اساسی آموزش و تدریس نیز انتقال معلومات از ذهن معلم به شاگرد تلقی می شود. در این حالت، ذهن دانش آموز اباشه از مطالبی است که با نیاز و فکر او متناسب نیست و ارزشیابی نیز از محفوظات دانش آموزان به عمل می آید. درنتیجه، خلاقیت و ابتکار، رشد احساسات و عواطف و پرورش نگرش ها و ارزش ها در

1. Leung & Leung

2. Affection

3. Majoribanks

دانش آموزان مورد توجه قرار نمی‌گیرد. به رغم تحول‌های عظیمی که در روش‌های تدریس ایجاد شده است، در ایران روش‌های تدریس در حدستی و ناکارآمد باقی‌مانده است. با انجام مطالعات در زمینه‌های مختلف روش‌های تدریس، فرایند یاددهی یادگیری و کتاب‌های درسی، مشاهده می‌شود که بارزترین روش تدریس در ایران به گونه‌ای است که معمولاً^۱ به دانش آموزان قاعده‌ای داده می‌شود و از آن‌ها خواسته می‌شود که آن را اجرا کنند، بدون این‌که دانش آموزان متوجه قاعده شوند. همچنین استفاده از روش‌های سنتی در امر تدریس، به دلیل عواملی چون کمبود وقت درس، عدم آشنایی دبیران با روش‌های نوین، مخالفت اولیاء و مدیران مدارس با روش‌های جدید تدریس، مانع روی آوردن دبیران به روش‌های نوین و امروزی تدریس می‌گردد (عبیری و همکاران، ۱۳۹۳).

یکی از رویکردهایی که اخیراً در کشورهای پیشرفته جهت غلبه بر مشکلات یادگیری دانش آموزان مورد استفاده قرار می‌گیرد تدریس مشارکتی^۲ است. تدریس مشارکتی یا تدریس چند معلمی یک رویکرد توسعه حرفه‌ای و یک روش پژوهش مشارکتی معلمان در کلاس درس است که به عنوان مؤثرترین برنامه در سال‌های اخیر از آن استفاده شده است. این رویکرد به عنوان مدلی مؤثر برای ترویج و غنی‌سازی یادگیری در مدرسه، نظر بسیاری از اندیشمندان علوم تربیتی را به خود جلب کرده است و در بسیاری از کشورهای جهان از جمله آمریکا، آلمان، چین، انگلیس، مالزی، استرالیا و ... مورد توجه قرار گرفته است.

با افزایش دانش و اطلاعات ما در زمینه تدریس و عوامل مؤثر در بهینه‌سازی فرایند و پیامد آن، هر روز شاهد به اشتراک‌گذاری بیشتر کلاس‌های درس از سوی معلمان هستیم و اصطلاح تدریس مشارکتی بیشتر از هر زمان دیگری در ادبیات تخصصی این رشته خودنمایی می‌کند. تدریس مشارکتی حداقل شامل دو مخصوص به طور معمول، یک معلم آموزش عمومی و یک معلم دارای تخصص ویژه که آموزش برای یک گروه از دانش آموزان با نیازهای متفاوت در یک کلاس درس واحد است (فریند^۳ و

1 Cooperative teaching

2. Friend

۱۰۱

تدریس موازی: رویکرده جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

کوک^۱ (۲۰۱۳). هر دو معلم در کلاس درس باید پاسخگوی برنامه ریزی های آموزشی صورت گرفته و انتقال آنها به دانش آموزان، ارزشیابی از دانش آموزان و همچنین مدیریت صحیح کلاس درس باشند.

یکی از اهداف اصلی تدریس مشارکتی ارتقاء عملکرد تحصیلی و پیامدهای اجتماعی دانش آموزان با ناتوانی های خاص است (زیگموند و ماجیرا^۲، ۲۰۰۱). در ادبیات تخصصی این رشته، تدریس مشارکتی به عنوان رویکرده در نظر گرفته می شود که دارای چهار بُعد است:

• **بعد همکاری:** دو فرد حرفه ای با تخصص های مختلف، به طور معمول یک معلم

آموزش عمومی و یک معلم با تخصص ویژه باهم به فعالیت می پردازنند.

• **بعد انتقال مشترک آموزش:** دو معلم دارای مسئولیت مشترک جهت تدریس به دانش آموزان هستند.

• **بعد تنوع:** دانش آموزان با ناتوانی های خاص مشغول یادگیری با دانش آموزان بدون ناتوانی های خاص هستند.

• **بعد فضای فیزیکی واحد:** جایی که دانش آموزان دارای مشکل با دانش آموزان سالم در یک محیط آموزشی یکسان مشغول یادگیری هستند (فریند، ۲۰۱۲، فریند و کوک، ۲۰۱۳).

تدریس مشارکتی به رغم گارنر^۳ (۱۹۹۵) الگویی است که همه اعضای گروه تدریس، نقش همدیگر را درک می کنند و برای ایجاد و پیگیری اهداف کلی آموزش باهم کار می کنند. ترامپ و میلر^۴ تدریس مشارکتی را همکاری دو مدرس یا بیشتر می دانند که در برنامه ریزی، اجرا و ارزشیابی در یک یا دو حیطه موضوعی برای یک گروه از فرآگیران به همدیگر کمک می کنند. آنها از تکنیک ها و فنون متنوع تدریس استفاده

1. Cook

2. Magiera

3. Garner

4. Trump and Miller

می‌کنند و هدف‌شان کمک به ارتقاء و رشد دیدگاه‌های خود و افزایش یادگیری فراگیران و رشد قابلیت‌های آن‌ها می‌باشد (پیتر، ۲۰۰۵). در حالت ایده‌آل، تدریس مشارکتی نیازمند برابری در تمام زمینه‌های فرایند آموزشی، از جمله برنامه‌ریزی و ارائه آموزشی مشترک می‌باشد (ویلا^۱، تاوزند^۲ و نوین^۳، ۲۰۱۳). به عبارت دیگر تدریس مشارکتی شکل اولیه‌ای از رشد حرفة‌ای معلمان است و هدف آن بهبود مستمر امر تدریس است به‌گونه‌ای که دانش‌آموزان بتوانند مطالب بیشتری را بیاموزند. درنهایت می‌توان گفت تدریس مشارکتی دارای ویژگی‌های زیر است:

۱. تعداد دو معلم یا بیشتر در کلاس درس حضور دارند؛
۲. تمرکز و سرمایه‌گذاری بر نقاط قوت و تخصص معلمان خاص؛
۳. تدارک نسبت بزرگ‌تری از دانش‌آموز - معلمان در کلاس درس و توسعه حمایت از دانش‌آموزان در کلاس درس؛
۴. همه رویکردها دارای نقاط قوت و ضعفی می‌باشند؛
۵. دانش‌آموزان ناهمگن بر اساس توانایی‌ها و عالیق متفاوت گروه‌بندی می‌شوند؛
۶. مسئولیت‌ها بین اعضای گروه مشترک است؛
۷. نیاز به اعتماد، ارتباط، تدارک زمان برای برنامه‌ریزی و هماهنگ ساختن تلاش‌ها است.

البته در تدریس مشارکتی الگوهای مختلفی وجود دارد که معلمان با توجه به شرایط و امکانات موجود، نوع درس، ویژگی‌های مخاطبان و مواردی از این قبیل، از بین آن‌ها دست به انتخاب می‌زنند و از یکی از آن‌ها استفاده می‌کنند. در ادامه به برخی از آن‌ها پرداخته می‌شود:

۱- تدریس حمایتی^۴

-
1. Villa
 2. Thousand
 3. Nevin
 4. Supportive Co-teaching

تدریس موازی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

در این مدل یک معلم مسئولیت اصلی برنامه ریزی و تدریس را عهده دار خواهد بود، در حالی که دیگری در سراسر کلاس درس حرکت می کند و به مشاهده رفتارهای خاص می پردازد و در صورت لزوم به تک تک دانش آموزان سرکشی می کند و در موقع لزوم آنها را حمایت می کند. البته این نقش ها ممکن است در خلال دروس مختلف بین اعضاء تغییر کند.

برخی مزایای این رویکرد عبارت اند از:

- دانش آموزان به موقع کمک های لازم را دریافت می کنند.
- دانش آموزان به طور مداوم مشغول انجام تکاليف خود در کلاس خواهند بود چراکه معلمان همواره در کنار آنان هستند.
- حین توزیع مواد و مطالب آموزشی، صرفه جویی بیشتری در زمان کلاس صورت می گیرد.
- معلمی که نقش حمایتی را عهده دار است، می تواند به مشاهده رفتارهایی پردازد که معلم اصلی به دلیل تدریس موضوعات درسی قادر به مشاهده آنان نبوده است (دیویس^۱ و دیگران، ۲۰۱۲).

برخی معایب این رویکرد:

- از دیدگاه دانش آموزان زمانی که یک معلم در کلاس به تدریس می پردازد، کنترل بیشتری در کلاس درس حاکم است.
- دانش آموزان اغلب به یک نفر به عنوان معلم و به دیگری به عنوان معلم کمکی یا دستیار می نگرند.
- وجود معلمی در کلاس که همواره حین تدریس معلم دیگر مشغول راه رفتن در کلاس درس است، ممکن است باعث حواس پرتی برخی دانش آموزان گردد.
- در این رویکرد، تک تک دانش آموزان انتظار دریافت فوری کمک دارند.

۲- تدریس مشارکتی موازی^۱

در این رویکرد هر دو معلم مشترکاً به طراحی تدریس می‌پردازنند و کلاس درس را به دو قسمت تقسیم می‌کنند و هر دو به تدریس یک موضوع واحد و در زمان واحدی می‌پردازنند. به عنوان مثال هر دو می‌توانند به تشریح درس حل مسئله در ریاضیات در دو بخش مختلف کلاس بپردازنند. اگر کلاس درس دارای دو کامپیوتر باشد یکی از معلمان می‌تواند از کامپیوتر جهت اتصال به اینترنت استفاده کند و دیگری در حال فعالیت با کاربردهای یک نرم‌افزار جدید آموزشی باشد (موراووسکی، ۲۰۰۹). در این رویکرد معلم در کلاس درس به تدریس گروه‌های مختلف ناهمگن از دانش‌آموزان می‌پردازد. به عبارت دیگر، معلمان با گروه‌های مختلفی برای سازماندهی این گروه‌های مختلف فعالیت می‌پردازنند و گزینه‌های مختلفی برای معرفی دانش‌آموزان در یک کلاس درس به دانش‌آموزی وجود خواهد داشت. در این روش یکی از معلمان می‌تواند با گروهی از دانش‌آموزان در کلاس به فعالیت بپردازد و به عنوان مثال مسائل زیست - محیطی را از نقطه نظر کسب‌وکار و صنعت مورد بررسی قرار دهد و معلم دیگر با گروه خود همان مبحث را از نقطه نظر محیط‌زیست بررسی نماید و درنهایت کلاس می‌تواند پیرامون این موضوع بحثی جدی داشته باشند.

در این رویکرد، از آنجایی که نظارت بیشتری بر یادگیری دانش‌آموزان وجود دارد، فرایند یادگیری تا حد قابل توجهی تسهیل می‌شود و دانش‌آموزان فرصت‌های بیشتری جهت نمایش توانمندی‌ها و قابلیت‌های خود دارند. معمولاً این نوع تدریس در کلاس‌هایی که تعداد اندکی از دانش‌آموزان آن نیازمند بهبود آموزش هستند، کاربرد بیشتری دارد. البته می‌توان جهت ارتقاء سطح مشارکت دانش‌آموزان در بحث‌های کلاسی، انجام تمرینات کلاسی و هم‌چنین در کلاس‌های تست‌زنی نیز از این شیوه استفاده نمود. هر موضوعی که دارای ابعاد مختلفی باشد و این امکان وجود داشته باشد که بتوان آن را از زوایای مختلف مورد نقد و بررسی قرار داد، می‌تواند با این روش

1. Parallel Co-teaching

2. Murawski

تدریس موازی: رویکرده جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

تدریس گردد، چراکه این امکان فراهم است تا دانش آموزانی که در گروه های مختلف عضو هستند با مراجعه و سرکشی به سایر گروه ها به بحث پیرامون موضوعات کلاسی پردازنند (کوک^۱، فریند^۲. ۲۰۰۴).

برخی مزایای این رویکرد

- برنامه ریزی از قبل تعیین شده، موجب بهبود فرایندها و پیامدهای تدریس می شود؛
- در این رویکرد معلمان می توانند با گروه های کوچک در کلاس درس به فعالیت پردازنند؛
- تقسیم کلاس به دو گروه، به دانش آموزان این امکان را می دهد که در صورت تمایل در هر کدام از این گروه ها قرار گیرند؛
- هر یک از معلمان در تدریس یک موضوع واحد در کلاس، به اندازه کافی آزادی عمل دارند؛
- هر یک از معلمان نقش فعالی را در فرایند تدریس عهده دار هستند.

معایب این رویکرد

- هر دو معلم در خصوص محتوایی که باید تدریس نمایند باید به یک اندازه دانش و مهارت داشته باشند تا به تبع آن یادگیری دانش آموزان نیز در یک سطح باشد؛
- سرعت تدریس هر دو معلم باید یکسان باشد تا درنهایت در یک زمان واحد تدریس خود را به پایان برسانند؛
- باید فضای آموزشی انعطاف پذیر در کلاس درس برای مطابقت با هر دو گروه وجود داشته باشد؛
- میزان سروصدا باید به خوبی کنترل شود (همان منبع).

1. Cook

2. Friend

۳- تدریس متناوب یا نوبتی^۱

در این رویکرد یک معلم مشغول تدریس به اکثربت دانشآموزان کلاس است، در حالی که معلم دیگر با گروه کوچکی در کلاس یا خارج از کلاس به فعالیت می‌پردازد. این گروه کوچک الزاماً مشغول یادگیری همان موضوعی نیستند که در کلاس تدریس می‌شود، بلکه ممکن است معلم مشغول مرور و تدریس تکالیف روزهای قبل این دانشآموزان باشد. معلم می‌تواند به ارزشیابی یک دانشآموز یا گروه کوچکی از آن‌ها پردازد یا حتی مشغول تدریس مهارت‌های اجتماعی برای آن‌ها باشد. این گروه از دانشآموزان می‌توانند باهم بر روی موضوعاتی که قبلاً در یادگیری آن‌ها دچار مشکل شده‌اند، به فعالیت پردازنند (بارسک^۲، ۲۰۱۲).

مزایای این رویکرد

- کار با گروه‌های کوچک یا فعالیت با دانشآموزان به صورت فردی، موجب می‌شود تا بیشتر به نیازها و علائق آنان توجه شود؛
- هر دو معلم به طور هم‌زمان می‌توانند در کلاس حضورداشته باشند تا این‌که یکی از معلمان به طور غیررسمی بتواند سایر مدل‌های تدریس خوب را مشاهده کند.

معایب این رویکرد

- گروه‌ها باید از نظر هدف و ترکیب دانشآموزان متفاوت باشند چراکه در غیر این صورت به سرعت به آن‌ها برچسب‌های همچون باهوش، تنبیل و... خواهند زد؛
- دانشآموزان ممکن است به معلمی که مشغول فعالیت با گروه بزرگ‌تر است به دید یک معلم کنترل‌کننده بنگرند؛

1. Alternative teaching

2. Bursuck

تدریس موازی: رویکردي جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

- زمانی که هر دو معلم مشغول به تدریس هستند، سطح سروصدا در کلاس مدام باید کنترل گردد؛
- باید فضای کافی در کلاس درس نیز وجود داشته باشد (همان منبع).

٤- تدریس ایستگاهی^١

هر دو معلم محتوای آموزشی را بین خود تقسیم می‌کنند و هر یک مسئولیت برنامه‌ریزی و تدریس محتوای خاص خود را عهده‌دار خواهند بود. در تدریس ایستگاهی کلاس به دو مرکز تدریس تقسیم می‌شود. معلم و دانش آموز - معلم هر یک در ایستگاه کاری خاص خود مستقر هستند. سایر ایستگاه‌های کاری یا به‌طور مستقل توسط دانش آموزان هدایت می‌شوند یا دستیاران آموزشی هدایت آن‌ها را به عهده می‌گیرند. به عنوان مثال ممکن است دو یا تعداد بیشتری ایستگاه علوم که هر یک شامل آزمایش‌های متفاوتی است شکل بگیرند که توسط معلم، دستیار او یا دانش - معلمان و یا حتی والدین داوطلب مدیریت و سازماندهی می‌شوند (ماورپالیس^٢ و انستاسیو^٣).^{٢٠١٦}

مزایای این رویکرد

- هر معلم دارای شرح وظایف مشخص و روشنی است؛
- دانش آموزان از فعالیت در گروه‌های کوچک بهره‌مند می‌گردند؛
- معلمان قادر خواهند در مدت زمان کوتاه‌تری مواد و مطالب آموزشی متنوعی را تدریس نمایند؛
- به علت این که دانش آموزان سخت درگیر انجام فعالیت‌های آموزشی در گروه‌های خود هستند، لذا مشکلات انصباطی کمتری نیز رخ می‌دهد؛
- این امکان وجود دارد که دانش آموزانی را که تمایل چندانی ندارند باهم به فعالیت پردازنند، از هم جدا شوند؛
- این رویکرد بیشترین امکان را برای حضور والدین و سایر بزرگ‌سالان در کلاس درس فراهم می‌آورد.

1. Station teaching

2. Mavropalias

3. Anastasiou

معایب این رویکرد

- این رویکرد برای این که بیشترین اثرگذاری را داشته باشد نیازمند برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تری است؛
- تمام مواد و مطالب آموزشی باید از قبل آماده و سازماندهی شوند؛
- میزان سروصدای حداکثر خواهد رسید؛
- تمام ایستگاه‌ها باید باهم حرکت کنند تا درنهایت تدریس در یک‌زمان یکسان به پایان برسد (همان منبع).

۵- تدریس گروهی

در این رویکرد هر دو معلم مسئول و پاسخگوی تدریس هستند و آموزش واحدی را برای دانش‌آموزان اجرا می‌کنند. برای تشویق بحث توسط دانش‌آموزان، درس‌ها توسط هر دو معلم که به‌طور فعال در گفتگو شرکت می‌کنند (نه سخنرانی) تدریس می‌شود. هر دو معلم به طور فعال در مدیریت درس و نظم و انضباط مشارکت دارند. این رویکرد می‌تواند با معلم در کلاس درس و معلم - دانش‌آموز و یا دو معلم دانش - آموز که باهم مشارکت فعالی داشته باشند، اجرا شود (کلو^۱ و زیگموند^۲، ۲۰۰۸). یکی از ویژگی‌های مثبت تدریس گروهی را باید در کسب دانش درون فردی و بین فردی و افزایش علاقه معلمان به تدریس دانست. به عبارت دیگر می‌توان اذعان داشت که از رهگذر تدریس گروهی، انگیزه معلمان به شدت در جهت یادگیری از همدیگر افزایش پیدا می‌کند و فرصتی را جهت رشد حرفه‌ای آنان فراهم می‌سازد. درواقع می‌توان تأکید نمود که تدریس گروهی یک الگوی آموزشی تبادلی و گفتمانی^۳ است. یانگ (۲۰۰۶) تدریس گروهی را نوعی منطقه تقریبی رشد^۴ می‌داند که در آن تعامل بین افراد و شکل جدیدی از فعالیت اجتماعی ظهور پیدا می‌کند. در منطقه تقریبی رشد نشأت گرفته از تدریس

1. Kloo

2. Zigmund

3. Dialogic

4. the zone of proximal development

تدریس موازی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

گروهی، گفتمانی که حاصل تعامل ذهن معلمان و دانش آموزان است موجبات رشد حرفة‌ای معلمان را فراهم می‌سازد (هاشمی، ایزدی و رضایی، ۱۳۹۲).

مزایای این رویکرد

- هر دو معلم دارای نقش فعالی می‌باشند؛
- از نظر دانش آموزان نقش هر دو معلم یکسان است؛
- هر دو معلم به طور فعال در سازمان دهی کلاس درس و مدیریت آن نقش دارند؛
- این روش موجب تقویت ریسک پذیری معلمان خواهد شد. معلمان ممکن است هنگامی که دو نفر یا بیشتر هستند امورات و فعالیت‌های جدید را بررسی و آزمایش کنند چیزی که در تنها یکی قادر به انجام آن نیستند؛
- همواره دو نفر بهتر از یک نفر است.

معایب این رویکرد

- زمان بسیار زیادی باید صرف برنامه‌ریزی گردد؛
- نقش هر یک از معلمان باید بهوضوح مشخص گردد (همان منع).

۶- تدریس مکمل^۱

در این رویکرد یکی از معلمان در نقش مکمل ظاهر می‌شود و فعالیت‌های خود را در این راستا انجام می‌دهد و به تکمیل فعالیت‌هایی که توسط سایر اعضای گروه ارائه شده است، می‌پردازد. به عنوان مثال بیشتر اقدامات او در کلاس درس در راستای شفاف‌سازی هر چه بیشتر آموزش‌ها صورت می‌گیرد، مانند شفاف‌سازی اظهارت سایر همکاران در گروه و ارائه مثال‌های بیشتر. در این رویکرد یک معلم وظيفة تدریس و انتقال محتوا را عهده‌دار خواهد بود و معلم دیگر رسیدن دانش آموزان به کلیت برنامه درسی را تسهیل می‌نمایند. در این رویکرد یک معلم به تدریس محتوا می‌پردازد و معلم دیگر در راستای تعمیق فهم دانش آموزان از محتوا، ساده‌سازی محتوا و تفسیر و بازنویسی آن تلاش می‌کند.

با توجه به آن چه تا کنون مورد بحث قرار گرفت می‌توان اذعان داشت که تدریس مشارکتی به ویژه تدریس موازی مورد توجه متخصصان تعلیم و تربیت قرار گرفته است و در برخی کشورها نیز تا حدودی این رویکرد مورد اقبال مدارس قرار گرفته است. نگارنده این مقاله با علم به اهمیت مشارکت معلمان در فرایند تدریس و اثر گذاری آن در کیفیت فرایندهای یاددهی- یادگیری، این پژوهش را با هدف بررسی تاثیر استفاده از تدریس موازی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان و همچنین نگرش آنان به مدرسه انجام داده است.

روش تحقیق

روش این پژوهش شبه آزمایشی از نوع پیش آزمون – پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری شامل دانش آموزان دختر پایه ششم ابتدایی شهر تبریز در سال تحصیلی ۹۴- ۹۵ و حجم نمونه برابر با ۷۰ نفر است که ۳۵ نفر از آنان در گروه کنترل و ۳۵ نفر نیز در گروه آزمایش گمارده شدند. روش نمونه گیری در تحقیق حاضر روش نمونه گیری به صورت هدفمند بوده است که جایگزینی افراد نمونه برای گروههای آزمایش و کنترل به صورت کاملاً تصادفی بوده است. پس از انتخاب دو گروه از هر دو گروه پیش آزمون درس ریاضی و نگرش نسبت به مدرسه به عمل آمد. سپس مداخلات لازم (اجرای روش تدریس موازی) بر روی گروه آزمایش اجرا شد ولی گروه گواه هیچ گونه تغییری در این زمینه دریافت نکرد. لازم به ذکر است که در راستای اجرای دقیق رویکرد تدریس مشارکتی موازی طی جلساتی که با حضور هر دو معلم برگزار شد شیوه دقیق اجرای این رویکرد به طور کامل تشریح گردید و معلمان با نقش خود در فرایند اجرای تحقیق آشنا شدند و ابهامات احتمالی بر طرف گردید و درنهایت طی جلسات متناوب، موضوعاتی که باید مورد تدریس قرار می گرفتند، مشخص شد. در فرایند اجرای تحقیق نیز هر جلسه یک موضوع تدریس می شد. معلمان پس از ورود به کلاس و بر اساس تقسیم بندی قبلی که صورت گرفته بود، به طور مشترک به تدریس موضوع آن جلسه پرداختند و پس از آن دانش آموزان را به دو گروه تقسیم نمودند و هر معلم فعالیت های آموزشی خود را با گروه مربوطه ادامه می داد و در جهت تعمیق یادگیری های دانش آموزان تلاش می نمودند

تدریس موازی: رویکرده جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

و به حل تمرینات کلاسی پرداختند و در این راستا در برخی جلسات از مواد آموزشی مختلف از جمله کامپیوتر نیز استفاده شد. لازم به ذکر است که دانش آموزان گروه گواه نیز همان موضوعات را با شکل مرسوم فرا گرفتند (تک معلمی). پس از اجرای بسته آموزشی از هر دو گروه پس آزمون ریاضی و نگرش نسبت به مدرسه به عمل آمد و نتایج از طریق نرم افزار تحلیل آماری تحلیل و با یکدیگر مقایسه شدند. زمان اجرای طرح تدریس موازی در این تحقیق دو ماه بود که از اول مهرماه سال تحصیلی ۱۳۹۵ تا اواسط آذر به طول انجامید. لازم به ذکر است که پیش آزمون و پس آزمون گرفته شده در این دو گروه از مفاهیم ریاضی شامل: کسرهای متعارفی، ضرب، تقسیم، اعداد اعشاری، حل مسائل مربوط به ضرب و تقسیم می باشد که بعد از طراحی توسط چند معلم ریاضی و تأیید آزمون عملکرد تحصیلی ریاضی توسط کارشناسان و دبیران متخصص در گروههای آموزشی ناحیه سه تبریز و همچنین سرگروه ریاضی ششم ابتدایی در اداره کل آموزش و پرورش استان به همراه پرسشنامه میزان نگرش نسبت به مدرسه به مرحله اجرا درآمد. همچنین لازم به ذکر است جهت سنجش نگرش دانش آموزان نسبت به مدرسه از پرسشنامه استاندارد مک کوچ و سیگل^۱ (۲۰۰۳) SAAS-R استفاده شده است. این پرسشنامه دارای پنج عامل ادراک خود تحصیلی، نگرش نسبت به معلمان و کلاسها، نگرش نسبت به محیط مدرسه، ارزش گذاری هدفهای مدرسه و انگیزش خود نظم دهی است. این پرسشنامه پرسشنامه توسط مک کوچ و سیگل (۲۰۰۳) تهیه شده و توسط مصر آبادی (۱۳۸۹) هنجاریابی شده است. در این پرسشنامه برای نمره گذاری سؤال‌ها از مقیاس هفت‌درجه‌ای لیکرت استفاده شده است که گزینه‌ها در دامنه بین کاملاً مخالفم = ۱، مخالفم = ۲، کمی مخالفم = ۳، نظری ندارم = ۴، کمی موافقم = ۵، موافقم = ۶، کاملاً موافقم = ۷ می باشند. در تحقیقات مختلفی از این ابزار استفاده شده است به عنوان مثال جباری و همکاران (۱۳۹۴) ضریب آلفای پایابی این پرسشنامه را ۰/۸۶ به دست آوردند. عزیزی (۱۳۹۵) پایابی ۰/۹۳ و شعوری میلانی (۱۳۹۵) پایابی ۰/۹۱ را برای این ابزار گزارش کرده اند. در این پژوهش نیز پایابی کل این ابزار با محاسبه ضریب آلفای کرونباخ ۰/۹۰ حاصل شد. علاوه بر این جهت اطلاع از عملکرد تحصیلی

دانش آموزان درس ریاضیات از آزمون محقق - ساخته استفاده شد. این آزمون بر اساس محتوای کتاب ریاضی پایه ششم ابتدایی بوده و شامل ۱۸ سؤال بود که با نظر دبیران مربوطه و تأیید کارشناسان و سرگروه آموزشی اداره کل به مرحله اجرا درآمد، لازم به ذکر است جهت اطمینان از پایایی آن از ضریب پایایی مصححان استفاده شد که میزان آن ۰/۸۲ به دست آمده است.

یافته های پژوهش:

در ابتدا جهت اطمینان از توزیع نرمال داده ها از آزمون کولموگروف - اسمرنف استفاده شد. همان گونه که در جدول ۱ مشاهده می شود از آنجایی که سطح معنی داری متغیرها بالاتر از ۰/۰۵ می باشد، لذا داده ها از توزیع نرمال برخوردار می باشند.

جدول (۱): آزمون کولموگروف - اسمرنف برای تعیین نرمال بودن توزیع مقادیر متغیرها

متغیرها	تدریس موازی	مرسوم	تدریس موازی	سطح معنی داری	آزمون
نگرش نسبت به مدرسه - پیش آزمون	تدریس موازی			۰/۳۷	۰/۹۱
نگرش نسبت به مدرسه - پس آزمون				۰/۳۰	۰/۹۶
نگرش نسبت به مدرسه - پیش آزمون		مرسوم		۰/۵۰	۰/۸۲
نگرش نسبت به مدرسه - پس آزمون				۰/۲۴	۱/۰۲
عملکرد تحصیلی - پیش آزمون	تدریس موازی			۰/۶۴	۰/۷۴
عملکرد تحصیلی - پس آزمون				۰/۶۱	۰/۷۶
عملکرد تحصیلی - پیش آزمون		مرسوم		۰/۶۶	۰/۷۲
عملکرد تحصیلی - پس آزمون				۰/۲۹	۰/۹۸

در ابتدا جهت اطمینان از توزیع نرمال داده ها از آزمون کولموگروف - اسمرنف استفاده شد. از آنجایی که سطح معنی داری متغیرها بالاتر از ۰/۰۵ است، لذا داده ها از توزیع نرمال برخوردار بودند و بر این اساس از آمار پارامتریک برای آزمایش فرضیه ها استفاده گردید. جدول ۲ نتایج شاخص های توصیفی عملکرد تحصیلی دانش آموزان درس ریاضی را به تفکیک گروه های مورد مطالعه نشان می دهد. همان گونه که ملاحظه می شود میانگین

تدریس موازی: رویکردهی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانشآموزان...

و انحراف استاندار پیش آزمون گروه تک معلمی به ترتیب برابر ۱۱ و ۲/۹۷ و پس آزمون آن برابر ۱۱/۱۷ و ۳/۷۲ می باشد. همچنین میانگین و انحراف استاندار پیش آزمون گروه تدریس موازی به ترتیب برابر ۱۱/۷۱ و ۳/۱۵ و پس آزمون آن برابر ۱۳/۸۳ و ۳/۱۴ است. همان طور که مشاهده می شود میانگین کلاس تدریس موازی در پس آزمون نسبت به کلاس تک معلمی افزایش قابل ملاحظه ای یافته است.

جدول (۲) شاخص های توصیفی پیش آزمون و پس آزمون عملکرد تحصیلی درس ریاضی دانشآموزان شرکت کننده در کلاس تک معلمی و کلاس تدریس موازی

انحراف استاندارد	میانگین	تعداد	گروه	متغیرها
۲/۷۹	۱۱	۳۵	پیش آزمون	عملکرد تحصیلی دانشآموزان درس ریاضی در کلاس تک معلمی
۳/۷۲	۱۱/۱۷	۳۵	پس آزمون	
۳/۱۵	۱۱/۷۱	۳۵	پیش آزمون	عملکرد تحصیلی دانشآموزان درس ریاضی در کلاس تدریس موازی
۳/۱۴	۱۳/۸۳	۳۵	پس آزمون	

همچنین جدول ۳ نتایج شاخص های توصیفی نگرش دانشآموزان نسبت به مدرسه را به تفکیک گروه های مورد مطالعه نشان می دهد. همان گونه که ملاحظه می شود میانگین و انحراف استاندار پیش آزمون متغیر نگرش نسبت به مدرسه در کلاس درس تک معلمی به ترتیب برابر ۱۸۰/۵۴ و ۱۴/۴۲ و پس آزمون آن برابر ۳۴/۵۱ و ۳/۴۷ است؛ اما وضعیت همین متغیر در کلاس درس تدریس موازی متفاوت است به گونه ای که میانگین و انحراف استاندار پیش آزمون ۱۱۳/۲۰ و ۱۶/۱۳ و پس آزمون آن برابر با ۱۳۷/۷۱ و ۱۷/۷۹ است. همان گونه که ملاحظه می شود وضعیت نمرات پیش آزمون و پس آزمون در گروه آزمایش (تدریس موازی) به طور قابل ملاحظه ای افزایش یافته است در حالی که این وضعیت در گروه کنترل (تدریس تک معلمی) مشاهده نمی شود. در ادامه تحلیل های استنباطی مربوط به این متغیر آمده است. در جدول زیر وضعیت متغیر دیگر

پژوهش و هرکدام از مؤلفه‌های آن نیز به تفکیک پیش‌آزمون و پس‌آزمون آورده شده است:

جدول (۳) شاخص‌های توصیفی پیش‌آزمون و پس‌آزمون نگرش دانش‌آموزان نسبت به مدرسه و مؤلفه‌های آن در کلاس تک معلمی و کلاس تدریس موازی

متغیر اصلی و مؤلفه‌های آن	دانش‌آموزان	گروه	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد
نگرش نسبت به معلم و کلاس درس	تک معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۳۸/۴۹	۴/۶۴
		پس‌آزمون	۳۵	۳۸/۹۴	۴/۹۲
انگیزش خود نظم دهنده	چند معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۲۲/۴۹	۷/۲۵
		پس‌آزمون	۳۵	۲۷/۶۰	۷/۰۷
نگرش نسبت به محیط مدرسه	تک معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۵۱/۴۹	۴/۵۰
		پس‌آزمون	۳۵	۵۰/۲۹	۸/۹۳
ادراک خود تحصیلی	چند معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۲۹/۸۳	۸/۶۲
		پس‌آزمون	۳۵	۳۵/۰۶	۳/۶۲
ارزش‌گذاری هدف‌های مدرسه	تک معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۲۷/۹۴	۳/۸۳
		پس‌آزمون	۳۵	۲۸/۴۰	۳/۱۹
نگرش کل نسبت به مدرسه	چند معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۲۰/۷۱	۵/۰۲
		پس‌آزمون	۳۵	۲۵/۸۰	۴/۷۸
نگرش کل نسبت به مدرسه	تک معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۳۴	۳/۱۹
		پس‌آزمون	۳۵	۳۴/۵۱	۳/۴۷
نگرش کل نسبت به مدرسه	چند معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۲۱/۶۶	۴/۷۶
		پس‌آزمون	۳۵	۲۶/۶۶	۵/۱۱
نگرش کل نسبت به مدرسه	تک معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۲۸/۶۳	۲/۶۱
		پس‌آزمون	۳۵	۲۹/۱۷	۲/۷۸
نگرش کل نسبت به مدرسه	چند معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۱۸/۵۱	۴/۷۸
		پس‌آزمون	۳۵	۲۲/۴۰	۵/۱۷
نگرش کل نسبت به مدرسه	تک معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۱۸۰/۵۴	۱۴/۴۲
		پس‌آزمون	۳۵	۱۸۱/۳۱	۱۷/۳۱
نگرش کل نسبت به مدرسه	چند معلمی	پیش‌آزمون	۳۵	۱۱۳/۲۰	۱۶/۱۳
		پس‌آزمون	۳۵	۱۳۷/۷۱	۱۷/۷۹

تدریس موازی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

فرضیه اول تحقیق: عملکرد تحصیلی دانش آموزان پایه ششم در کلاس های درس تدریس مشارکتی موازی نسبت به دانش آموزانی که در کلاس های درس تک معلمی آموزش می بینند، متفاوت است.

در راستای تحلیل داده های جمع آوری شده و آزمایش فرضیه های تحقیق از روش تحلیل کوواریانس استفاده شد. بر این اساس، ابتدا پیش فرض های این روش همچون همگنی اثرات تعاملی پیش آزمون و متغیر مستقل، همگنی شیب های خط رگرسیون و همگنی واریانس خطای خطا (آزمون لون) مورد بررسی قرار گرفت با توجه به نتایج به دست آمده نمودار شیب خط رگرسیون نشان داد که در متغیر عملکرد تحصیلی دانش آموزان، همبستگی نمرات پیش آزمون و پس آزمون در گروه های مورد مطالعه ثابت بوده و به دلیل موازی بودن خطوط رگرسیون، همگنی شیب ها محقق شده است. نتایج آزمون لون هم نشان داد که واریانس خطای متغیر وابسته در گروه های مورد مطالعه همگن است، چرا که مقادیر F محاسبه شده برای متغیر عملکرد تحصیلی دانش آموزان برابر $0/077$ است که در سطح $0/05$ معنی دار نیستند.

جدول شماره (۴): نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیره اثر روش تدریس موازی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان درس ریاضی

توان آزمون	سطح معنی داری	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	اثر آزمون
$0/839$	$0/001$	$349/41$	$494/96$	۱	$494/96$	پیش آزمون
$0/423$	$0/000$	$49/20$	$69/75$	۱	$69/75$	گروه
			$1/41$	۷۷	$94/98$	خطای
				۶۹	$116/51$	کل

مطابق داده های جدول بالا مشاهده می شود که با کنترل اثرات پیش آزمون، تدریس به شکل موازی اثرات ثابت و معنی داری در افزایش عملکرد تحصیلی دانش آموزان درس ریاضی داشته است، زیرا مقدار F محاسبه شده در سطح $0/05$ معنی دار است؛ بنابراین فرضیه اول مورد تائید قرار می گیرد.

فرضیه دوم: نگرش نسبت به مدرسه در میان دانش آموزان پایه ششم در کلاس های درس تدریس موازی نسبت به دانش آموزانی که در کلاس های درس تک معلمی آموزش می بینند، متفاوت است.

برای آزمایش این فرضیه از آزمون چندمتغیره بزرگ ترین ریشه روی استفاده شد که داده های حاصله در جدول ۶ آمده است؛ اما قبل از استفاده از این آزمون، پیش فرض هایی همچون همگنی اثرات تعاملی پیش آزمون و متغیر مستقل، همگنی شبیه های خط رگرسیون و همگنی واریانس خطاب مورد تحلیل قرار گرفت. با تحلیل همگنی اثرات تعاملی پیش آزمون مقدار F تعاملی گروه با پیش آزمون $4/05$ به دست آمد که در سطح $0/05$ معنی دار نیست. همچنین نتایج نمودار شبیه خط رگرسیون نشان داد که در متغیر نگرش دانش آموزان نسبت به مدرسه، همبستگی نمرات پیش آزمون و پس آزمون در گروه های مورد مطالعه ثابت بوده و به دلیل موازی بودن خطوط رگرسیون، همگنی شبیه ها محقق شده است. نتایج آزمون لون هم حاکی از این بود که واریانس خطای متغیر وابسته در گروه های مورد مطالعه همگن است چون مقادیر F محاسبه شده برای متغیر نگرش نسبت به مدرسه در دانش آموزان برابر $0/22$ در سطح $0/05$ معنی دار نبود. علاوه بر موارد مذکور از همگنی ماتریس های واریانس - کوواریانس نیز اطمینان حاصل گردید. برای بررسی این پیش فرض از آزمون M باکس استفاده شد. نتایج این آزمون در جدول زیر ارائه شده است:

جدول (۵): آزمون M باکس برای همگنی ماتریس های واریانس - کوواریانس

شاخص مقدار
باکس M $61/83$
$379F$
$15 Df_1$
$18617/18Df_2$
سطح معنی داری $0/094$

تدریس موازی: رویکردهای جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

نتایج جدول بالا نشان می دهد که پیش فرض همگنی ماتریس های واریانس - کوواریانس در گروه های مورد مطالعه، محقق شده است، زیرا مقدار F محاسبه شده (۳/۹۷) در سطح ۰/۰۵ معنی دار ($P < 0/05$) نیست.

جدول (۶): تحلیل کوواریانس چند متغیره اثرات اجرای روش تدریس موازی در ترکیب

متغیرهای وابسته

دانش آموز	سطح	درجه آزادی خطا	درجه آزادی بین گروهی	F	بزرگ ترین ریشه Roy	اثر
۰/۶۴۹	۰/۰۰۱	۵۹	۵	۲۱/۸۱۹		
۰/۳۷۶						

جدول (۷): نتایج مربوط به تحلیل کوواریانس برای تک تک متغیرهای وابسته

متغیرهای وابسته	منبع
	پردازش

همان طور که در جدول فوق مشاهده می شود از بین پنج متغیر وابسته همه متغیرها بین گروه ها تفاوت معناداری دارند. به عبارت دیگر، مداخله در متغیر مستقل بیشترین تأثیر را بر همه متغیرهای وابسته بر جای گذاشته است.

بحث و نتیجه گیری

بر اساس یافته های این پژوهش مشخص گردید که تدریس به روش موازی تا حد زیادی توانسته است عملکرد دانش آموزان درس ریاضی و نگرش آنان نسبت به مدرسه را ارتقاء بخشد. یافته های این تحقیق با تحقیقاتی همچون فخری (۱۳۸۸) که در تحقیق خود به این نتیجه رسید که روش تدریس همیاری بر انگیزه پیشرفت تحصیلی دانش آموزان درس علوم تجربی تأثیر چشمگیری داشته است، همسو می باشد. حبیب زاده (۱۳۸۹) نیز به نتایج مشابهی در این راستا دست یافته است. نتایج تحقیق ایشان نشان داد که روش تدریس همیاری نسبت به روش سنتی، روش موفق تری است و بین نمرات افراد و سبک شناختی آنها تفاوت معناداری وجود دارد و افراد دارای سبک شناختی مستقل در روش همیاری نمرات بالاتری کسب کرده اند. شوال^۱ و شولروف^۲ (۲۰۱۱) نیز در تحقیق خود به این نتیجه رسیدند که یادگیرندگانی که از استراتژی یادگیری گروهی نفع می برند، به عملکرد بهتری در قیاس با سایر روش ها دست یافته اند. بختی (۱۳۹۳) نیز بیان می کند که طرح استفاده از چند معلم در عملکرد تحصیلی دانش آموزان ابتدایی تأثیر بسزایی دارد.

در تبیین یافته های این پژوهش می توان اذعان داشت که همواره همکاری و همیاری بر فعالیت های فردی و انفرادی تفوق و برتری داشته است. تأثیر این امر در محیط های دانش آموزی نیز بارها به اثبات رسیده است. بدیهی است که در دنیای کنونی معلمان باید بیشتر به سمت به اشتراک گذاری دانش و مهارت خود در امر تدریس حرکت نمایند. فضای کنونی تعلیم و تربیت شرایطی را به وجود آورده است که معلمان صرفاً با اتكای به دانش و مهارت خود قادر به انجام صحیح وظایف خود در کلاس های درس نیستند، بنابراین رویکرد به اشتراک گذاری دانش، نگرش و مهارت بیشتر از پیش مورد توجه قرار گرفته است.

1. Shoull
2. Shoolrooff

آنچه در فرایند این تحقیق اتفاق افتاد تدریس، نظارت و تسهیل فعالیت‌های آموزشی گروه‌های مختلفی از دانش‌آموزان در یک‌زمان واحد و در یک محیط یکسان تحت عنوان کلاس درس بود. اجرای این روش باعث شد که نسب دانش‌آموز به معلم تا حد قابل قبولی کاهش یابد. تحقق همین امر به تنهایی می‌تواند گام مهمی در جهت بهبود کیفیت تدریس و فعالیت‌های یادگیری دانش‌آموزان باشد. از طرف دیگر با اجرای این روش در کلاس درس، تفاوت‌های فردی دانش‌آموزان بیشتر مورد توجه واقع شد و این امر هم می‌تواند به عنوان دلیل موجه‌ی جهت تفسیر و توجیه یافته‌های این پژوهش مورد استناد قرار گیرد. از طرفی هم ایجاد گروه‌های کوچک در کلاس درس موجب گردید تا روابط مثبت و نزدیک‌تری بین دانش‌آموزان و معلمان و همچنین دانش‌آموزان باهم برقرار گردد و این امر هم به نوبه خود می‌تواند بر عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان و نگرش آنان نسبت به مدرسه تأثیرگذار باشد. اجرای این روش شرایطی را فراهم ساخت که معلمان کمتر صحبت کنند و در مقابل دانش‌آموزان تعامل بیشتری در گروه‌ها داشته باشند و معلم بیشتر در نقش نظاره‌گر و تسهیل‌کننده فعالیت‌های اعضای گروه ظاهر شود. از طرف دیگر نیز؛ تدریس به شیوه موازی فرصتی را فراهم می‌نماید تا معلمان در کلاس درس درک درستی از نقش‌ها و وظایف همدیگر داشته باشند و در راستای نیل به اهداف مشخصی به طور مؤثر باهم به فعالیت و همکاری بپردازنند (گارنر، ۱۹۹۵). چون کلاس درس مملو از تفاوت‌های فرهنگی، تفاوت در توانایی‌های یادگیری و علایق و نیازهای گوناگون است، لذا یک معلم به تنهایی هرگز قادر نخواهد بود که مواجهه درستی با این گوناگونی‌ها داشته باشد. به دلیل محدودیت زمان و فشردگی برنامه‌های درسی، حتی در صورت پرداختن به این مسائل نیز از قسمت اعظمی از برنامه از پیش تعیین شده خود عقب می‌ماند؛ این در حالی است که در تدریس موازی به سبب وجود گروهی از معلمان در کلاس درس این مشکل به راحتی قابل حل است و معلمان بر اساس تقسیم‌بنی‌دی که قبلًا در خصوص وظایف خود صورت داده‌اند، هر یک می‌توانند وظایف خاص خود را پیگیری و دنبال نمایند؛ به عنوان مثال یکی از معلمان مسئول آموزش و پیگیری برنامه درسی در کلاس باشد و دیگری به نیازهای خاص دانش‌آموزان توجه نماید. در چنین

تدریس موازی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

شرایطی دانش آموزان کمتر با بی توجهی معلم به سوالات و ابهامات ذهنی خود مواجه می شوند و از آنجایی که همواره معلمان را به عنوان حامی در کنار خود مشاهده می کنند و در فضای آموزشی منعطف تری مشغول به یادگیری هستند و در کل با فرصت های آموزشی متنوعی مواجه می شوند، لذا به عواطف و احساسات آنان توجه بیشتری می شود و تا حد زیادی این عوامل بر نگرش آنها به یادگیری و فضای یادگیری تأثیرگذار است (موراوسکی^۱، ۲۰۰۹؛ ماورپالیس^۲ و انستاسیو^۳، ۲۰۱۶).

ارتقای دانش آموزان در مدرسه و در دوره های مختلف رشد جسمی، ذهنی، عاطفی و اجتماعی نیازمند نگرش مثبت به مدرسه، رشته تحصیلی و انگیزه های قوی است. نتایج برخی پژوهش ها حاکی از این است که میزان انطباق فراغیران با تکالیف آموزشگاهی ارتباط زیادی با نحوه نگرش آنها به مدرسه دارد. علاوه بر این دانش آموزان زمانی در مدرسه احساس امنیت و راحتی خواهند کرد که احساس کنند می توانند در کلاس فعلانه درگیر شده و در تصمیم گیری های آن شرکت کنند. وقتی دانش آموز احساس کند معلم هر لحظه قصد ارزشیابی وی را دارد، احساس ایمنی نکرده و درنتیجه جوی تنش زا فراهم خواهد آمد (خجسته مهر و همکاران، ۱۳۹۱). نتایج تحقیق سیگل^۴ و مکوچ^۵ (۲۰۰۹) حاکی از آن است که دانش آموزانی که به صورت چند معلمی آموزش می بینند یادگیری هدفمندی دارند، همچنین برای درس هندسه ارزش بیشتری قائل هستند و عملکرد تحصیلی بهتری دارند. موسکوو تیز^۶ و همکاران (۲۰۰۹) بیان می کنند که تکنیک های تدریس گروهی (همیاری) جهت توسعه توانش اجتماعی، روابط ساختاری و میزان نگرش آنان نسبت به مدرسه تأثیرگذار است.

بر این اساس می توان اشاره کرد که تدریس موازی نیز به سبب بهره گیری از رویکرد همیاری و مشارکت در امر تدریس و به سبب توجه بیشتر به تفاوت های فردی

-
1. Murawski
 2. Mavropalias
 3. Anastasiou
 4. Siegle
 5. McCoach
 6. Mouskovetiz

و پوشش نیازهای طیف وسیع تری از دانش آموزان، توانسته است تأثیر مثبتی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان درس ریاضیات و نگرش آنان به مدرسه داشته باشد. البته ذکر این نکته ضروری است که جهت اجرای موفق این روش باید برنامه‌ریزی‌های دقیق‌تری صورت گیرد. برنامه‌های درسی تربیت‌علم باید جهت گیری توسعه فرهنگ مشارکت و همیاری داشته باشند. به عبارت بهتر جهت موفقیت این طرح در مقیاس کلان باید زیرساخت‌های فنی، اقتصادی و فرهنگی مورد توجه جدی قرار گیرند.

منابع

بختی، فریده (۱۳۹۳)، تأثیر آموزش با استفاده از شیوه معلمین متخصص (چند معلمی) در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان پایه‌های چهارم و پنجم ابتدایی شهر اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان.

بیان فر، فاطمه (۱۳۸۸)، تبیین اثر برنامه درسی پنهان مدارس در دوره راهنمایی تحصیلی بر بازده‌های عاطفی یادگیری و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان و ارائه مدل در حضور عوامل اثرگذار این برنامه، رساله دکتری، دانشگاه علامه طباطبائی.

جباری، ثریا، مصرآبادی، جواد، زوار، تقی. (۱۳۹۴). نقش مؤلفه‌های عاطفه بین مدرسه، صفات شخصیتی و عملکرد تحصیلی در تمایز گذاری بین دانش آموزان منضبط و دارای مشکل اضباطی. نشریه آموزش و ارزشیابی. سال ۸، شماره ۲۹. ۹۲-۱۰۸.

خجسته مهر، رضا؛ عباسپور، ذبیح الله؛ کرایی؛ امین و کوچکی، رحیم (۱۳۹۱)، تأثیر برنامه موفقیت تحصیلی بر عملکرد و خود پنداره تحصیلی، نگرش نسبت به مدرسه، یادگیری شیوه موفقیت در مدرسه و سازگاری اجتماعی دانش آموزان؛ مجله روان‌شناسی مدرسه، دوره ۱، ش. ۱.

حبیب زاده، عباس؛ سیف، علی؛ فلسفی‌نژاد، محمدرضا و کریمی، یوسف (۱۳۸۹)، اثربخشی استفاده از روش مطالعه درس بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس ریاضیات، پژوهش در نظام های آموزشی، شماره ۱۰، صص ۶۹-۴۸.

سیف، علی اکبر (۱۳۸۹)، روانشناسی پژوهشی نوین: روانشناسی یادگیری و آموزش، (چاپ ۹)، تهران: نشر دوران.

شعوری میلانی، زهراء (۱۳۹۵). نقش بازده‌های عاطفی دانش آموزان اول متوسطه بر نگرش آنان نسبت به برنامه درسی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان.

صفاری نیا، مجید (۱۳۸۴)، روانشناسی تغییر نگرش و رفتار مصرف‌کنندگان انرژی. تهران: انتشارات سازمان بهره‌وری انرژی ایران.

صمدی، مریم؛ عابدی، احمد؛ شمسی، عبدالحسین و احمدزاده، مریم (۱۳۹۴)، فرا تحلیل اثربخشی مداخلات روان شناختی و آموزشی بر بهبود عملکرد تحصیلی دانش آموزان نارساخوان، مجله روانشناسی، پاییز ۱۳۹۴، دوره ۱۹، ش ۳ (پیاپی ۷۵): ۲۷۰-۲۸۵.

عبیری مر جان، عباس؛ صادقی، مهناز؛ جاوید، خسرو و افقی، نادر (۱۳۹۳)، مقایسه تأثیر روش تدریس همیاری مشارکتی، اکتشافی و سخنرانی بر عملکرد تحصیلی و نگرش نسبت به درس فیزیک، مجله پژوهش در برنامه‌ریزی درسی، س ۱۱، دوره ۲، ش ۱۵: ۵۵-۷۶.

عزیزی، قادر (۱۳۹۵). تأثیر تدریس مبتنی بر زیبایی‌شناختی بر عملکرد تحصیلی دانش آموزان و نگرش آنان نسبت به مدرسه. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان.

محمودی، مریم (۱۳۹۱)، بررسی و مقایسه میزان اثربخشی روش تدریس همیاری و روش تدریس آزمایشگاهی بر عملکرد علوم تجربی دانش آموزان دختر پایه چهارم

تدریس موازی: رویکردی جهت ارتقاء عملکرد تحصیلی دانش آموزان...

ابتدا بی شهرستان رشت در سال تحصیلی ۹۰-۹۱، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.

مصر آبادی، جواد (۱۳۸۹)، هنجاریابی و تحلیل عاملی اکتشافی پرسشنامه تجدیدنظر شده سنجش نگرش نسبت به مدرسه، مجله علم تربیتی، دوره ۳، ش ۱۲: ۱۰۷-۱۲۰.

هاشمی، سهیلا؛ ایزدی، صمد و رضایی قادی، زینب (۱۳۹۲)، تدریس گروهی: موانع و چالش‌های به کارگیری آن در دانشگاه از دیدگاه استادی دانشگاه مازندران، مجله تدریس پژوهی، س ۱، ش ۱: ۴۷-۵۸.

Bursuck, W. D. (2012). Including students with special needs: A practical guide for classroom teachers (6th Ed). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education Inc.

Cook, L. & Friend, M. (2004). co-teaching: principles, practices and pragmatics. Available on: <http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED486454.pdf>.

Davis, K. E. B. Dieker, L. Pearl, C. & Kirkpatrick, R. M. (2012). Planning in the middle: Co-planning between general and special education. Journal of Educational & Psychological Consultation, 22(3), 208e226. <http://dx.doi.org/10.1080/10474412.2012.706561>.

Friend, M. & Cook, L. (2013). Interactions: Collaboration skills for school professionals (7th Ed). Boston: Allyn and Bacon.

Friend, M. & Bursuck, W. D. (2012). Including students with special needs: A practical guide for classroom teachers (6th Ed). Upper Saddle River, NJ: Pearson Education Inc.

Garner, Howard G. (1995). Team work models and experience in education, Allan and Bacon, Sydney.

Peter, C. (2005). Learning-who responsibility is it? Nurse Educator, 30, 159-165.

Kloo, A. & Zigmond, N. (2008). Co-teaching revisited: Redrawing the blueprint. Preventing School Failure, 52(2), 12-20.

Mavropalias tryfon& Anastasiou, Dimitris. (2016). what does the Greek model of parallel support have to say about co-teaching? Teaching and Teacher Education 60 (2016) 224-233.

Mc Coach,D.Betsy,Siegle,Del.(2003).The attitude assessment survey- revised:A new instrument to identify academically able students who underachiev. Educational and Psychological Measurement, Vol. 63 No. 3, June 2003 414-429.

Mouskovitz, M. (2009). Instructional leadership in American high schools, In M.M. Mangin & S. R. Stoelinga (Eds.), Effective teacher leadership: Using research to inform and reform (pp. 144-162). New York: Teachers College Press.

Murawski, W. W. (2009). Collaborative teaching in secondary schools: Making the co-teaching marriage work! Thousand Oaks, CA: Corwin.

Shoull, D &, shoolroof, A. (2011). The impact on improving the teaching skills of teachers in the use of learning strategies and study patterns of students, Educ Lead Manag, 6(1):41-70.

Siegle, D. & McCoach, B. (2009). Making a difference: Motivating gifted students who are not achieving, Teaching exceptional children, 38 (1), 22.

Villa, R. A. Thousand, J. S. & Nevin, A. I. (2013). A guide to co-teaching: New lessons and strategies to facilitate student learning (3rd Ed). Thousand Oaks, CA: Corwin Press.

Zigmond, N. & Magiera, K. (2001). A focus on co-teaching. Use caution. DLD Alerts, 6, 1-4.